

Christus, de Banier van de volken

Ds. C. Harinck – Jesaja 11:10
(Advent)

Zingen: Psalm 72: 1
Lezen: Jesaja 11
Zingen: Psalm 87: 1, 2, 3, 5
Zingen: Psalm 47: 4
Zingen: Psalm 3: 2

Gemeente, de Heere Jezus heeft de farizeeën eens gevraagd: *Wat dunkt u van de Christus? Wiens Zoon is Hij?* (Matth.22:42) Zij antwoordden zonder aarzelen: *David's Zoon*. Wat was dat algemeen bekend onder het Jodendom! De Messias zou de Zoon, de Nakomeling van David zijn. Want zo was Hij door de profeten aangekondigd. Bij zo'n aankondiging willen wij in deze dienst stilstaan. De tekst kunt u vinden in Jesaja 11 vers 10, waar wij lezen:

Want het zal geschieden ten zelve dage, dat de heidenen naar de Wortel van Isai, Die staan zal tot een banier der volken, zullen vragen, en Zijn rust zal heerlijk zijn.

Onze tekst spreekt over: Christus, de Banier van de volken.

Wij willen letten op:

1. De naam van deze Banier
2. Het vragen naar deze Banier
3. De rust bij deze Banier

1. De naam van deze Banier

In het tiende hoofdstuk van Jesaja is gesproken over een geweldig woud, dat door God wordt neergehouwen. Het is het geweldige, indrukwekkende woud van de macht van de Assyriërs. Maar God zal dat geweldige woud, de macht van de wereldheerser Assyrië, neerhouwen. Maar wat zal er worden van het huis van David? Dat was al lange jaren geen woud meer. Dat heeft lange tijd bestaan uit een eenzame boom. En nu is zelfs die eenzame boom afgehouwen. Er is alleen nog maar een stomp in de grond van over. Zo diep vervallen is het koningshuis van David. Zij zullen weggevoerd worden naar Assyrië en Babel.

De profeet zegt echter dat uit die stomp, uit die afgehouwen tronk van Isai, een nieuwe loot zal ontspruiten. Een twijg zal zich ontwikkelen en tot een machtige boom worden. Het koninkrijk van de Messias zal komen. En dat zal met zich meebrengen dat alle vijandschap zal verdwijnen. Zelfs alle strijd onder de dieren zal verdwijnen. Het kenmerkende van dat rijk zal zijn, dat er vrede zal zijn. Vrede komt er op de aarde. Hoe

onwaarschijnlijk dit ook in onze oren klinkt, toch zal het eens waar worden. Het gaat met Gods schepping niet naar de afgrond toe, maar naar een rijk van eeuwige vrede.

Zo profeteert Jesaja in de donkere tijd over Christus en over Zijn eeuwig vrederijk. Maar wie zullen dan in die vrede delen? Wij zouden verwachten: de nakomelingen van Abraham. En inderdaad, die zullen in de vrede van de Messias delen. Maar ook de heidenen. *Want, zegt de profeet, het zal geschieden ten zelve dage, dat de heidenen naar de Wortel van Isai, Die staan zal tot een banier der volken, zullen vragen, en Zijn rust zal heerlijk zijn.*

Met het profetische 'het zal geschieden', het zál plaatsvinden, spreekt Jesaja Gods boodschap uit. God staat er voor in dat het zal gebeuren. De Messias zal eens staan als een hoog opgerichte banier in het midden van de heidenen. En de heidenen zullen naar Hem vragen en Zijn rust en koninkrijk zal heerlijk zijn.

Er zal dus een dag komen dat uit de wortel van Isai, uit het diep vervallen koningshuis van David, een Rijsje zal voortkomen. Dit Rijsje zal worden tot een banier van de volken.

Het is alles vervuld in de volheid des tijds, toen Jezus naar Zijn menselijke natuur geboren is uit de maagd Maria. De Wortel van Isai, lezen we, zal staan tot een banier van de volkeren.

Het schijnt een beetje verwarrend te zijn, want de Messias wordt in het begin van de profetie een Rijsje genoemd, voortgekomen uit de afgehouden tronk van Isai. En nu wordt de Messias de Wortel van Isai genoemd. Dit vinden wij wel meer in de Schriften terug. Christus is het Lam en tegelijk de Leeuw uit de stam van Juda. Hij is de Dienstknecht en tegelijk de Heere over alles. Hij is het Rijsje uit de afgehouden tronk van Isai en tegelijkertijd is Hij de Wortel van Isai.

De Heere Jezus komt uit het geslacht van David en tegelijk is Hij de Wortel van dat geslacht. Dat wil zeggen: Hij draagt dat geslacht. Zoals de wortel de levenskracht is van een boom, zo is de Messias de levenskracht van het huis van David. Niet Isai droeg Christus, maar Christus droeg het geslacht van Isai. In Openbaring 22 vers 16 zegt de verhoogde Christus van Zichzelf: *Ik ben de Wortel en het Geslacht van David, de blinkende Morgenster.* De Messias was de levenskracht van het huis van David. Zoals een boom de levenssappen door zijn wortel ontvangt, zo heeft het huis van David zijn levenskracht ontvangen uit Christus. Dat was nu het geheim van Davids geslacht. Daarom was het ook niet uit te roeien. Al zocht Athalia ze allen om te brengen. Al had Haman het allemaal al voor elkaar; de Joden zouden allen in één nacht uitgeroeid worden. Maar Christus was de Wortel van dit geslacht en daarom was Davids geslacht onuitroeibaar en onvernietigbaar.

Evenzo is het op een geestelijke wijze met de Kerk van de ware gelovigen. Christus draagt Zijn Kerk. Hij is er de Wortel van. Hij geeft leven aan Zijn Kerk. Daarom is die Kerk onuitroeibaar. Niemand zal ze uit Mijn hand rukken, zegt Hij. Hoe de duivel en zijn ganse macht ook woedt, de poorten van de hel zullen Mijn gemeente niet overweldigen.

Want het zal geschieden ten zelve dage, dat de heidenen naar de Wortel van Isai, Die staan zal tot een banier der volken, zullen vragen. Er komt een tijd, zegt de profeet, dat de Wortel van Isai, Die zich nu nog onder de grond bevindt, als een banier gesteld zal

worden onder de heidenen. Het Rijsje uit de afgehouden tronk van Isaï zal eens hoog opgericht worden en staan als een banier midden in de wereld.

Dat is Jesaja's profetie. Christus zal staan, hoog opgericht in het midden van de volken! De wortel zal niet langer onder de grond zijn. Christus zal eerst wel diep vernederd worden en de vervloekte kruisdood sterven, ja zelfs in het graf worden gelegd. Maar daarna zal God Hem uitermate verhogen en Hij zal staan als een banier van de volkeren. In Zijn opstanding, hemelvaart en zitten aan Gods rechterhand is Christus hoog opgericht. Reeds in Zijn dood is Christus opgericht onder de volken. Want Zijn dood zou een bijzondere dood zijn, een dood die de aandacht trekt. Een dood op het kruis, dat zal aandacht trekken in de wereld. Een Messias, Die op een vervloekt hout zal sterven, zal worden tot een val en opstanding van velen in Israël en tot een teken dat wedersproken zal worden.

Zoals eens de koperen slang verhoogd is in de woestijn, zo is Christus verhoogd op het vloekhout des kruises. Hij staat hoog opgericht als een banier, vooral in Zijn opstanding en Zijn zitten aan Gods rechterhand. O, wat zit Hij daar hoog en verheven. Van Zijn schouderen en opwaarts is Hij verheven boven alle macht en alle naam die op de aarde en in de hemelen genaamd wordt.

Maar Hij zal vooral staan als een banier onder de volkeren door de prediking van het Evangelie. Hij zal hoog worden opgeheven onder de heidenen, als de enige Naam onder de hemel gegeven, waardoor de mensen moeten zalig worden.

Toen de apostelen de heidenwereld ingingen, hebben zij Christus als een banier geplant onder die heidense volkeren. Wat hebben zij Hem hoog opgeheven! Ver boven Mozes, ver boven de wet, ver boven alle naam en alle kracht, en Hem verkondigd als de enige Naam onder hemel, onder de mensen gegeven om zalig te worden. Jesaja's profetie is vooral vervuld geworden in de evangelieverkondiging onder de heidenen. *Het zal geschieden, zegt de profeet, dat de heidenen naar de Wortel van Isaï, Die staan zal tot een banier der volken, zullen vragen.* We letten er op in de tweede gedachte:

2. Het vragen naar deze Banier

Allereerst zien we dat Christus vergeleken wordt met een hoog opgericht vaandel, met een banier. Een banier was een veldteken, een vaandel dat hoog werd opgestoken. Het krijgsvolk trok onder de banier ten strijde. De standaard van de koning moest tijdens de strijd hoog opgeheven worden onder het krijgsvolk. Men koos er de langste soldaat voor uit of men plantte de standaard op een hoogte, bijvoorbeeld op een heuvel. Zo lezen we ook van het oude Israël dat ze ten strijde trokken, ieder onder zijn eigen banier. De Heere zei tot Mozes en Aäron: *De kinderen Israëls zullen zich legeren een ieder onder zijn banier.* (Num.2:2)

Het opgerichte vaandel van de koning werd verder gebruikt om krijgsvolk te werven, dat onder de koning voor een bepaald soldij zou willen dienen. Dan trokken de werfofficieren van de koning met het vaandel van de koning omhoog geheven door het land en zij zochten jonge mannen te werven die bereid waren om onder de banier van de koning ten oorlog te trekken.

Nu, gemeente, zo zijn de predikers van het Evangelie werfofficieren van Koning Jezus, die Zijn banier hoog oprichten en zondaren zoeken te werven om in dienst te treden van

deze gezegende Vorst. Zij nodigen u uit om onder Christus' banier te strijden tegen satan, zonde en wereld.

De banier diende vooral om het strijdvolk te midden van het krijgsgewoel bij elkaar te houden, om hun een oriëntatiepunt te geven en hen te bemoedigen. Want wanneer de banier van de koning werd neergehaald en de strijders dat vaandel niet meer zagen, dachten zij: de strijd is verloren. Dan gaven zij alle moed op en werden zij spoedig door de vijand overwonnen. Maar zolang ze die banier daar hoog opgericht zagen, wisten ze: de koning is nog in ons midden! De strijd mocht dan misschien hoog gaan, maar de hoog opgerichte banier bemoedigde hen en hield het krijgsvolk bij elkaar. Het was een punt om zich te oriënteren: dáár bevindt zich onze koning. Daar bevindt zich de kern van ons leger. O, hoe belangrijk was het dat de banier omhóóg geheven werd in de veldslagen in de Oudheid!

Zo is Jezus de Banier in het midden van Zijn strijdende Kerk. Het is een Banier Die nooit meer neergehaald kan worden. Hij staat ver verheven boven alle vijandige machten, van dood, hel en satan. Hij staat hoog opgeheven als de Overwinnaar om Zijn volk te bemoedigen en hen in de strijd te sterken. Daarom moeten de gelovigen ervoor zorgen dat ze deze Banier niet uit het oog verliezen. Zo lang als Christus gezien wordt en het geloof in Zijn overwinning ons sterkt, hebben de strijders niet te vrezen, hoe hachelijk het er aan hun zijde ook kan voorstaan.

Wanneer de vijand optrekt en de strijd zwaar en moeilijk wordt, moeten zij zich terugtrekken in de richting van dat hoog opgestoken vaandel. Dit is geen daad van lafheid, maar van geloof. In Christus ligt immers de sterkte van hen die geen krachten hebben. Terwijl er in hen geen kracht is tegen de grote menigte die tegen hen opkomt, moeten hun ogen op Hem zijn geslagen. Op de banier van hun Koning trekken Gods kinderen zich in het heetst van de strijd terug. De banier van Christus is hun toevlucht en sterkte. Die Banier houdt hen bij elkaar en bewaart ervoor dat zij uiteengeslagen en verstrooid worden.

Wij zien dan ook, wanneer de Banier uit het oog verloren wordt, wanneer Gods kinderen zich niet om de Banier verzamelen, dat zij uiteengeslagen worden. Er ontstaat dan twist en verdeeldheid. Hoe wordt de strijdende Kerk daardoor verzwakt. De vijand behaalt, als gevolg van de verdeeldheid van de ware gelovigen, zijn overwinningen.

Op dit alles ziende, begrijpen wij hoe belangrijk de opgerichte banier voor een leger was. Hoe belangrijk is Christus, Die staat als een banier van de volkeren! Hij houdt Zijn Kerk in stand. En wat zijn de gelovigen moedig, wanneer zij de Banier in het oog hebben. O, dan zeggen zij: 'Met mijn God spring ik over een muur en dring ik door dichte benden. De Heere is met mij, voor wie zou ik vrezen, voor wie zou ik vervaard zijn?'

De banier werd ook gebruikt als teken van overwinning. Dan werd de banier van de koning op de verwoeste muur van de overwonnen stad geplaatst. Dat betekende: deze stad is overwonnen, deze stad behoort aan de koning toe. Nu, Christus heeft Zijn banier geplant op de vesting van de duivel, op de macht van de dood en het graf. Hij kan zeggen: *Ik heb de sleutels van de hel en van de dood.* (Openb.1:18) Zo arm is de duivel door Christus' opstanding geworden, dat hij de sleutels van zijn vesting, de dood en de hel, niet meer in zijn bezit heeft. Christus regeert over hel en dood. Hij kan zeggen: *Ik ben dood geweest; en zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid.* (Openb.1:18)

De banier van de koning werd de hoofdbanier genoemd. En wanneer deze verscheen, wanneer het vaandel van de koning het leger werd ingedragen, werden alle andere vandelens ingetrokken. Nu, zo is Christus de Hoofdbanier van Zijn Kerk. De bruid zegt ervan: *Mijn Liefste is blank en rood, Hij draagt de banier boven tienduizend.* (Hoogl.5:10) Wanneer Christus verschijnt moeten alle andere banieren worden neergehaald. Er blijft dan maar één banier over. Gods kinderen beginnen dan te zeggen: 'Ik wens niets anders te weten dan Jezus Christus en Dien gekruisigd.' Wanneer Christus verschijnt, verbleekt al het andere, zoals bij het opgaan van de zon de maan en de sterren verbleken. Kijk als de zon schijnt maar naar de hemel; de maan en de sterren zijn er nog wel, maar je ziet ze niet meer omdat de zon is opgegaan. Zo doet Christus al het andere verbleken. Het doet Gods kinderen zeggen: *Wien heb ik nevens U in de hemel? Nevens U lust mij ook niets op de aarde.* (Ps.73:25)

Deze heerlijke Banier zou staan en hoog opgericht worden midden in de heidenwereld. En wanneer? De profeet zegt: *Het zal geschieden ten zelve dage.* Alles in de profetie is toegespitst op die ene bepaalde tijd, die de apostel 'de volheid des tijds' noemt, de tijd van het Nieuwe Testament. Dan zal Christus voortkomen uit de afgehouden tronk van Isai. Hij zal door lijden en sterven de verhoging tegemoet gaan. Zijn banier zal door de prediking geplant worden in het midden van de heidenen. En de vrucht zal zijn, *dat de heidenen naar de Wortel van Isai, Die staan zal tot een banier der volken, zullen vragen.*

De heidenen zullen naar die Banier vragen. Dat betekent hier: om hulp vragen. Denk maar aan de Macedonische man, de vertegenwoordiger van de heidense volken in Europa. Hij vroeg: *Kom over in Macedonië en help ons.* (Hand.16:9) En denk maar aan de Pinksterdag, waarop men aan de apostel Petrus vroeg: *Wat zullen wij doen, mannen broeders?* (Hand.2:37)

Niet alleen zal de Banier hoog opgericht worden onder de heidenen, maar de heidenen zullen naar de Banier vragen. Dat zal de Heilige Geest bewerken onder de heidense volkeren. Hij zal de prediking van de apostelen zegenen. *En het zal geschieden ten zelve dage, dat de heidenen naar de Wortel van Isai, Die staan zal tot een banier der volken, zullen vragen.* Zondaren zullen gevoelen dat God buiten Christus een verterend vuur en een eeuwige gloed is. Zondaren zullen beginnen te geloven dat ze God door hun zonden vertoord hebben en Hem zo niet kunnen ontmoeten. Zij zullen beginnen te zien dat zij verloren, vervloekt en veroordeeld zijn. Zij zullen vragen: 'Is er nog een weg, is er nog een middel om de welverdiende straf te ontgaan en wederom tot genade te komen?' Ze zullen naar Christus de Banier vragen, omdat ze zullen zien dat bij Hem alleen de veiligheid is die een zondaar nodig heeft.

Deze zaken zijn natuurlijk geheel en al het werk van de Heilige Geest. Maar toch wordt ons door de profeet gezegd langs welke weg en door welke middelen dit zou gebeuren. Christus werd aan de heidenen gepredikt. De apostelen hebben Hem hoog opgericht als het redmiddel tegen zonde, vloek en dood. Zij hebben de heidenen Christus voorgesteld als de verzoening voor hun zonden, als de veilige wijkplaats voor mensen in groot gevaar en in grote nood. O, wat hebben de apostelen de Heere Jezus hoog opgeheven in de prediking als de Zaligmaker der wereld, als een verzoening voor al onze zonden. Zij hebben een volle, gewillige en bekwame Zaligmaker gepredikt! Zoals Paulus dat bijvoorbeeld deed te Antiochië. Hij heeft daar enkele dagen met die mensen gehandeld.

De inhoud van die prediking wordt ons weergegeven in enkele woorden. Hij predikte hun: *Zo zij u dan bekend, mannen broeders, dat door Dezen u vergeving van zonden verkondigd wordt; en dat van alles waarvan gij niet kondet gerechtvaardigd worden door de wet van Mozes, door Dezen een iegelijk die gelooft, gerechtvaardigd wordt.* (Hand.13:38-39)

Hieruit ontstond dat vragen, gemeente. Ze hoorden over hun gevaarlijke en verloren staat. Ze hoorden van Christus, Die de verzoening is voor de zonden. Dat bracht die heidenen tot een vragen naar Christus, de Banier der volken.

En uit deze twee hoofdelementen ontstaat ook nu nog dat vragen. Je ziet jezelf in groot gevaar je ziel te verliezen; in gevaar om vanwege het gewicht van je zonden in de onderste hel te verzinken. En je hoort van de veiligheid en de geborgenheid die Christus te bieden heeft. Christus wordt je dan aangewezen als de vrijstad waar veiligheid en verzoening met God is. Dan ontstaat dat vragen. Wat maakt de nood van je leven Jezus dan dierbaar!

Daarom moet onze gevaarlijke en verloren staat ons worden gepredikt. De getrouwe dienaar van Christus zal prediken waarom de Zoon van God in de wereld moest komen, waarom Hij moest lijden en sterven op Golgotha. De schrikkelijkheid van de zonde en de toorn Gods wordt ons dan verkondigd. En die prediking moet worden geloofd. Want u zult nooit echt het Evangelie geloven en omhelzen tenzij u geloofd hebt in Adam verloren te zijn, vervloekt en onder Gods toorn te zijn. Wat wordt er dan een vragen en een heilige onrust geboren. Wat komt er dan in ons leven een vragen en een zoeken: 'Wat moet ik doen om zalig te worden?' Dan zoeken we naar Christus onder de prediking, in de sacramenten, in het gebed, in het Woord van God.

De getrouwe dienaar zal Christus prediken in Zijn volheid en gewilligheid om de zondaren te zaligen. Wanneer de schuldverslagenen horen dat Hij het gekrookte riet niet zal verbreken en de rokende vlaswiek niet uit zal blussen, wanneer wij in de evangelieverkondiging horen dat in Hem kracht is om te zaligen en bereidheid om de zondaren te ontvangen, o, wat wordt ons hart dan gaande gemaakt om naar Hem te vragen. Dan verstaan we de Emmaüsgangers: *Was ons hart niet brandende in ons, als Hij tot ons sprak op de weg?* (Luk.24:32)

Want het zal geschieden ten zelve dage, dat de heidenen naar de Wortel van Isai, Die staan zal tot een banier der volken, zullen vragen. Dat vragen betekent verder: zich gewillig onderwerpen, zich onder Zijn vaandel scharen om de goede strijd te strijden tegen satan, zonde en wereld. Om aan Zijn zijde te gaan staan en de smaadheid van Christus meerdere rijkdom te achten dan alle schatten van Egypte. De banier van satan zullen zij verlaten en zij zullen vragen naar Christus en Zijn banier. Zij zullen zich als krijgsknechten voegen onder deze overste Leidsman des geloofs.

Wij horen verder: *En Zijn rust zal heerlijk zijn.* We letten er nog op in de laatste gedachte:

3. De rust bij deze Banier

Letterlijk staat er eigenlijk: Zijn rustplaats is heerlijk. Dat ziet ten eerste op de heerlijke rust die Christus heeft verkregen. Hij zit nu aan de rechterhand van de Vader. Hij kan Zich nu de Overste noemen van de koningen der aarde. Hij is in het bezit van alle macht in hemel en op aarde. Hij heeft overwonnen. Zijn banier kan nooit meer neergehaald

worden. Al woeden de heidenen, al bedenken de volkeren ijdelheid... *Ik toch heb Mijn Koning gezalfd over Sion.* (Ps.2:6) De banier van Christus staat! Hij staat voor eeuwig. Daarom zegt Jesaja: *En Zijn rust zal heerlijk zijn.*

Maar het ziet ten tweede ook op de rust die bij Christus wordt gevonden. Daar wordt een heerlijke rust gevonden. Waar Christus Zijn standaard zet, daar is rust. Rondom Zijn banier is rust en vrede. Al woeden dan de vijanden, al gaat de duivel nóg zo tekeer, al roepen duizenden: 'Wie zal u het goede doen zien?', rondom de banier van Christus is rust. Daar vinden de strijders rust. Wat worden ze daar bemoedigd. Want daar roept Christus hen toe: 'De oorlog die u strijdt, is een reeds door Mij gewonnen oorlog.' Wat ontvangen ze daar een troost, want daar belooft Hij het: *In de wereld zult gij verdrukking hebben; maar hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen.* (Joh.16:33) Daar mogen ze horen: *Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.* (Matth.11:28)

En Zijn rust zal heerlijk zijn. Het kan en mag ook vertaald worden - dat zeggen onze kanttekenaren ook - met: Zijn rust zal Hem tot eer zijn. Wat een eer heeft Christus nu toch ontvangen. Wat is de overwinning die Hij behaald heeft, Hem tot eer. Wanneer na zware strijd de overwinning behaald wordt, wat krijgt dan de bevelhebber daardoor een eer en een grote naam. Zo bezit Christus nu grote eer vanwege Zijn overwinning op de dood, de hel en de duivel. Zijn rust zal Hem tot eer zijn. Maar ook daarvan mogen we zeggen: De dienstknecht zal gelijk worden aan zijn Meester. De rust en de eer zal ook de gelovigen gelden. Hun rust zal een rust in heerlijkheid zijn, een rust met eer. Want God zal de Zijnen met eer kronen. Hij zal ze openlijk kronen als de profeten, de priesters en de koningen der aarde, als degenen die overwonnen hebben door het bloed des kruises en het woord van Jezus' getuigenis. Want er blijft dan een rust over voor het volk van God.

Laten wij nu samen eerst zingen van Psalm 47 vers 4:

Zingt des Hoogsten eer,
Opdat ieder leer',
Hoe Hij heerst alom
Over 't heidendom;
Hoe Hij van Zijn troon
Geeft Zijn rijksgeboôn,
Waar het al voor bukt.
Eed'len, gans verrukt,
Nu hun 't Godd'lijk licht
Straalt in 't aangezicht,
Delen in ons lot,
Eren Abrams God.

Gemeente, de profetie van Jesaja is vervuld. Christus is in het midden der volken geplant als een hoog opgerichte banier. Hij is ook in ons midden geplant. Het is ons grote voorrecht te wonen in een land waar het Evangelie nog verkondigd wordt. In iedere samenkomst van de gemeente wordt het vaandel van Christus hoog opgeheven. Hij staat

ook onder ons als een banier der volken. Door middel van dat opgerichte vaandel zoeken Gods dienaren zondaren te werven om de goede strijd te strijden onder Koning Jezus.

Om u daartoe te bewegen wil ik u allereerst wijzen op de voordelen die daaraan verbonden zijn. Wanneer u onder Zijn banier zult dienst nemen, zult u er in alle opzichten op vooruitgaan. U zult verbeteren van koning. Want nu is een mensenmoorder uw koning, een koning vol van wreedheid. Maar dan zal Gods eniggeboren Zoon uw Koning zijn, een Koning van Wie de Bijbel zegt: *Genade is uitgestort in Uw lippen.* (Ps.45:3)

U zult verbeteren van dienst. Want nu strijdt u een oorlog tegen God en ten diepste tegen uzelf; een oorlog die u zeker verliezen zult, tot uw eeuwige rampzaligheid. Maar dan zult u strijden tegen satan, zonde en wereld; een oorlog die reeds gewonnen is, waarin u straks met Christus zult zitten in Zijn troon, zoals Hij gezeten is in de troon van Zijn Vader.

U zult verbeteren van soldij. Want het loon dat nu de duivel uitkeert, de bezoldiging van de zonde, is de dood. Maar het loon dat Christus uitkeert, is de eeuwige zaligheid.

Ziet u de opgerichte banier van Koning Jezus? En hoort u hoe Hij zondaren zoekt te werven in Zijn dienst? Hij roept u toe: *Verlaat de slechtigheden en leeft; en treedt in de weg des verstands.* (Spr.9:6) O, laat u dan toch overreden om satans banier te verlaten en voor Christus' standaard te kiezen!

Zie hoe gevaarlijk de situatie is van hen die Christus verwerpen. Naast de schuld van Adam brengt u dan de schuld op u van de verachting van de tweede Adam. O gemeente, wie kan de ellende bevatten van de verwerpers van het Evangelie. De toorn van het Lam zal op hen vallen. Daarom, laat u vermanen om de standaard van de duivel te ontvluchten en veiligheid en geborgenheid te zoeken bij de banier van Christus. Eén ding is nodig voor het leven, één ding is nodig voor het sterven, één ding is nodig om te kunnen staan voor Gods rechterstoel, en dat is uw deel bij Christus te zoeken.

Er is veel om u te bemoedigen. Want de Banier staat niet in een donkere nis. De Banier staat niet op verboden grond. De Banier is niet afgeschermd met allerlei voorwaarden, door mensen te voldoen. Ze wordt vrij en hoog opgericht. *En die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet.* (Openb.22:17)

Er is zelfs veel in deze Banier om u te bemoedigen wanneer u moet zeggen: 'Ik ben blind. Ik kan de heerlijkheid van deze Banier niet zien. Ik ben hulpeloos en krachteloos. Ik kan de genade van Christus niet aannemen.' Zelfs voor zulken is er redding in deze Zaligmaker. Want waartoe is Hij verhoogd? Waartoe is Hij opgericht als een banier? Hij is verhoogd, zegt Hij, om ze allen tot Hem te trekken. Hij is verhoogd om zondaren tot Zich te trekken en hen te geven bekering en vergeving van zonde.

Dat betekent dat Christus voor u doen kan wat u niet doen kunt voor uzelf. O, als het harde hart u bezwaart en de machteloosheid om te kunnen geloven u neerdrukt, hoor dan: 'Ik heb hulp besteld', zegt God, 'bij een Held Die machtig is te verlossen.' U zegt misschien wat het oude Israël zei tot Hosea: 'Maar wij hebben onszelf bedorven.' De Heere zegt: 'Gij hebt uzelf inderdaad bedorven, o Israël. Maar in Mij is hulp!'

Het zal geschieden ten zelve dage. O, dat die heerlijke dag voor u vandaag zou aanbreken! Dat u satans banier zou verlaten, en zo ellendig, zo schuldig, zo onmachtig, zo verkeerd en verdorven als u bent, u zou voegen tot de banier van Jezus. Vraag naar

die Banier. Vraag, zoals de Macedonische man vroeg: ‘Kom over en help ons!’ Zoals men vroeg op de Pinksterdag: *Wat zullen wij doen, mannen broeders?*

En volk des Heeren, zie uw onwaardeerbaar geluk, dat u onder die Banier mag strijden. En herinner u dat u eertijds onder satans banier was en dat u er nog zou zijn, indien de verhoogde Christus u niet tot Zich had getrokken. Bedenk hoe ontroerd, hoe benauwd, hoe in zielennoed en vrees u was, en hoe u vroeg naar die Banier. Hoe u in verslagenheid vroeg: ‘Wat moet ik doen om zalig te worden?’ En dat Christus u toen tot Zich heeft geroepen en Zijn heerlijke rust heeft geschonken; de rust in Zijn volbracht middelaarswerk, de rust aan Zijn gezegende voeten.

Denk veel aan de enige opdracht die u hebt. U hebt geen opdracht om zelf uw zaligheid te verdienen, maar om dicht bij die Banier te blijven, om daar steeds naar op te zien, daarnaar te vragen, daarheen te vluchten. En als de strijd rondom u zwaar en heet wordt, om dan maar dicht op die Banier aan te dringen, en te blijven geloven dat Christus overwonnen heeft en dat we eens met Hem en in Hem meer dan overwinnaars zullen zijn.

En Zijn rust zal heerlijk zijn. Een heerlijke rust blijft er over voor het volk van God. De tekening van het hemelse vrederijk in Jesaja 11 gaat al onze gedachten zo ver te boven. Men zal nergens leed doen op de ganse berg van Gods heiligheid. En de aarde zal vol zijn van de kennis des Heeren. Een nieuwe mensheid in een nieuwe hemel en op een nieuwe aarde. *En Zijn rust zal heerlijk zijn.*

Amen.

Slotzang: Psalm 3:2

Maar, trouwe God, Gij zijt
Het schild, dat mij bevrijdt,
Mijn eer, mijn vast betrouwen.
Op U vest ik het oog;
Gij heft mijn hoofd omhoog,
En doet m' Uw gunst aanschouwen.
'k Riep God niet vrucht'loos aan;
Hij wil mij niet versmaân,
In al mijn tegenheden;
Hij zag van Sion neer,
De woonplaats van Zijn eer,
En hoorde mijn gebeden.

Deze preek is eerder gepubliceerd in de preken serie 'Een zaaiër ging uit...' (deel 14)